

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

PÅ VÄG TILL KEBNEKAISE. LAPPBRON ÖFVER TJÄURAJOKKI. — FOTO. BORG MESCH, KIRUNA.

17:DE ÅRG.

DEN 5 DECEMBER 1915

N:o 10

Foto. Rahmi, Malma.

ÅSÅND: Belysning

Hans Emil Larsson

Den man, hvars bild vi i dag återgifva på första sidan, har sedan ett par årtionden tillbaka intagit en af centralplatserna inom den skånska hufvudstadens kulturella lif. Som litteraturanmälare, föreläsare, organisator och museinyskapare har intendenten Hans Emil Larsson emellertid förvärfvat sig ett namn vida utöfver den stads gränser, inom hvilka han haft sin verksamhet förlagd. Då han för några veckor sedan kunde fira sin sextioårsdag, hade han också glädjen få mottaga lyckönskningar ur alla delar af vårt land — från vänner af hans värdefulla lifsinnsats ej mindre än af hans sympatiska personlighet.

Hans Emil Larsson är född i Hemmesdynge af Malmöhus län den 24 november 1855, son till landbrukaren därstädes Bengt Larsson och hans maka Märta Hansson. Redan vid sjuårig ålder blef han student i Lund, där han från början hängaf sig åt de studier i litteratur och historia, hvilka han sedan aldrig öfvergifvit. Redan tidigt kom han att intressera sig för spridandet af bildningens frukter till alla samhällsklasser. När man söker efter det nu bedriina omfattande folkbildningsarbetets rötter, är man kanske alltför benägen att ensidigt söka dem hos städerna, enkanerligen Stockholms arbetareinstitut. En knappast mindre betydelse har dock i detta hänseende tillkommit folkhögskolorna och då i främsta rummet moderfolkhögskolan i Hvilan, där dr Leonard Holmström utfört ett pionjärarbete, som knappast kan öfverskattas. Just på 1870-talet var den tanken synnerligen lefvande, att en "nordisk renässans" skulle vinnas genom folket själf och att medlet härtill skulle vara folkbildningsarbetet i folkhögskolan. Män sådana som Teodor Holmberg och A. U. Bååth ägnade sig med denna utgångspunkt åt folkhögskolan: den sträfvan till demokratisering, till större känning med folket, det skånska folket och dess land, med hvardagen och verkligheten, som röjer sig i Bååths första diktning, har till utgångspunkt just läroåren på Hvilan. Dit och till denna krets sökte sig äfven Hans Emil Larsson, I icke mindre än sju år (1877—1884) var han andre lärare där. Under tiden aflade han filosofie kandidatexamen i Lund (1881) och började (1879) medarbeta på Sydsvenska Dagbladet Snällpostens litteraturafdelning.

Allt sedan dess har Hans Emil Larssons tidningsmärke —pt—, tidtals med mycket korta mellanrum, varit synligt i det skånska hufvudorganets spalter. Han förvärfvade sig där, som en lundsensisk kritiker-kollega, doc. Fredrik Vetterlund på sin tid konstaterat, snart namn som en solid och känslig litteraturbedömare, en granskare med skånsk bon sens och bred och lugn uppfattning af sinsemellan mycket olika saker. Hans verklighetsinne gjorde all rättvisa åt den vid denna tid nya verklighetslitteraturens ("1880-talets") goda sträfvan, på samma gång han ställde sig rätt kritisk mot naturalismen såsom världsåsikt och ej håller skydde att uttala sitt ogillande af dess estetiska förlöpningar. Någon viss ståndpunkt i de litterära striderna kunde han dock näppeligen vare sig då eller senare sägas förfäktat, utan höll sig städs till den goda regeln att anamma det anammansvärda, oberoende af dräkt eller ursprungsbeteckning. Särskildt förtjänar anmärkas, att det var Hans Emil Larsson, som först visade förståelse för A. U. Bååths diktning och utvecklade för allmänheten, huru denne, som först verkade så främmande, rätteligen var att uppfatta.

När Hans Emil Larsson 1884 lämnade folkbildningsarbetet på Hvilan, var det endast för att ägna sig åt samma arbete i Malmö. Han blef föreståndare för den därstädes sedan året förut arbetande föreläsningföreningen. Själ en skicklig föreläsare förstod han att snart nog under samarbete med andra vetenskapligt bildade krafter i Malmö och Lund åstadkomma en föreläsninganstalt, som med skäl kunde göra anspråk på benämningen förstklassig. Vid såväl de allmänna som vid kursföreläsningarne där ha i många fall för första gången i Sverige i populär form framlagts nya vetenskapliga uppslag och teorier, vare sig sådana som i utlandet framträdtt eller sådana, som varit resultatet af föreläsarnas egna forskningar. Man kan med full rätt säga, att hvad som vid dessa föreläsningar förts fram städs stått på den nyaste forskningens grund och att denna föreläsningverksamhet utgjort ett verkligt *folkuniversitet* för Malmö samhälle.

Redan år 1886 upprättade föreläsningföreningen med särskildt anslag af stadsfullmäktige en läsalokal för arbetare, som föranledde bildandet af ett bibliotek, hvarur i sin ordning 1904 framväxte *Malmö stadsbibliotek*, hvilket numera administreras af den omorganiserade Malmö biblioteks- och föreläsningförening, hvari Hans Emil Larsson fortfarande är föreståndare. Malmö stadsbibliotek har sålunda att i honom vörda sin skapare och förste framgångsrike chef.

Ännu på ett tredje område har Hans Emil Larssons verksamhet satt ett outplånligt spår bland Malmö stads kulturinstitutioner. Sedan Malmö stadsfullmäktige 1890 beslutit övertaga de redan 1841 påbörjade museisamlingarne, anställdes Hans Emil Larsson från 1894 som intendent vid desamma. Icke minst genom hans nitiska bedrivande åstadkoms, att museet år 1901 kunde inflytta i ett nyuppfördt präktigt eget hem i Slottsparken intill Regementsgatan. Hvarje år ha Konstföreningen för Södra Sverige och Skånska konstnärslaget här haft sina årsutställningar, likaså flera gånger andra konstnärslagen, och museet, hvars hufvud del tidigare utgjorts af naturalhistoriska, kulturhistoriska och etnografiska föremål, har småningom förvärfvat sig äfven en aktingsvärd konstsamling, hufvudsakligen härrörande från skånska konstnärer från slutet af 1800-talet och från 1900-talet. Det behöfver icke sägas, hvilken betydelse det haft och har för såväl konstens utöfvare som för utbildningen af allmänhetens smak, att sålunda äfven en tredje svensk konsthärd kommit till stånd utöfver de tidigare befintliga i Stockholm och Göteborg.

I en överblick öfver Hans Emil Larssons insatser i Malmö stads kulturella lif får ej håller glömmas den ledande roll han spelat inom "Heimdall", en sammanslutning som för Malmö haft och har samma betydelse som "Idun" för Stockholm och "Gnistan" för Göteborg.

Bland Hans Emil Larssons särskildt utgifna skrifter må bringas i erinran hans "Kinesiska dikter på svensk vers" — visserligen ej direkt återgifna från originalspråket, men så utmärkt väl tolkade, att Henrik Schück i en anmälan skämtsamt förklarade sig beklaga, att dessa översättningar ej voro en mystifikation — "vi hade då haft en stor skald till".

Stående i sin fulla manskraft skall Hans Emil Larsson säkerligen ännu uträtta mycket till gagn för sin stad och vårt land.

LÄRARINNEHEMMET »RO» PÅ LIDINGÖN.

I dagarna inviges på Lidingsjön ett hem för pensionerade lärarinnor. Hemmet, som fått namnet »Ro» är uppfördt af en förening med samma namn, som fått medel att förverkliga det vackra ändamålet dels tack vare ett af direktör Claes Virgin för några år sedan anordnad lotteri, som gaf 70.000 kr. dels tack vare enskilda donationer af konsulinna Ekman.

direktör Enge, ke m. fl. »Ro» är betäknadt för 25 pensionärer på lifstid. Det är meningen att här kunna skafia en del af våra pensionerade lärarinnor en solig lefnadsafton och allt är äfven planeradt och inredt så, att det skall kunna bereda verklig hemtrefnad.

Byggnadens arkitekt har varit Albin Brag, som äfven tjänstgjort som kontrollant.

H. & D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Öfverst: EXTERIÖR. — Mellerst: EN RUMSINTERIÖR. — Nederst: HALLEN.

KNÖVE-Kenn, A.-B. Bengt Sjöbergsparre, Stilm-Ges

ITALIENSKA TRUPPER VID FOTEN AF COL DE LANA HVILKEN DE NYLIGEN ERÖFRAT. Det på det hela taget stillastående men icke desto mindre ohyggligt människofördämligt alpskriget utkämpas med en alldeles särskild förbittring och under ådagaliggande af en tapperhet som å ömse sidor oförbehållsamt erkännes af motståndaren. Vår bild lämnar en ypperlig föreställning om de svåra terrängförhållandena under hvilka alpskriget föres.

Efter originalfotos från Italien.

BLIF MEDARBETARE I HVAR 8 DAG.

Skrif aldrig och fråga först — tid går därvid förlorad — utan insänd hvad Ni tror lämpar sig för tidningen, vare sig berättelser, uppsatser, eller goda fotografier af tilldragelser för dagen.

VÄRLDSKRIGET.

Krigsrapporterna mellan 21—28 nov. ha hvad operationerna i Ryssland och på den franska fronten beträffar lagt föga beslag på intresset. Från *östfronten* har endast varit att anteckna, att ryssarne företagit några framstötter på Dvinsk—Rigaafsnittet mot Hindenburg och i Volhynien riktat några anfäll mot Linsingens trupper. Frånsett ett par lokala framgångar af ringa inflytande på läget ha de upprepade ryska offensivförsöken blifvit utan resultat.

I *Frankrike* och *Flandern* befinner sig positionskriget alljämt i en period af relativ hvila, och det enda som meddelats af kommunikéerna har rört sig om artilleriets verksamhet, hvarjämte de sedvanliga minsprängningarne förekommit.

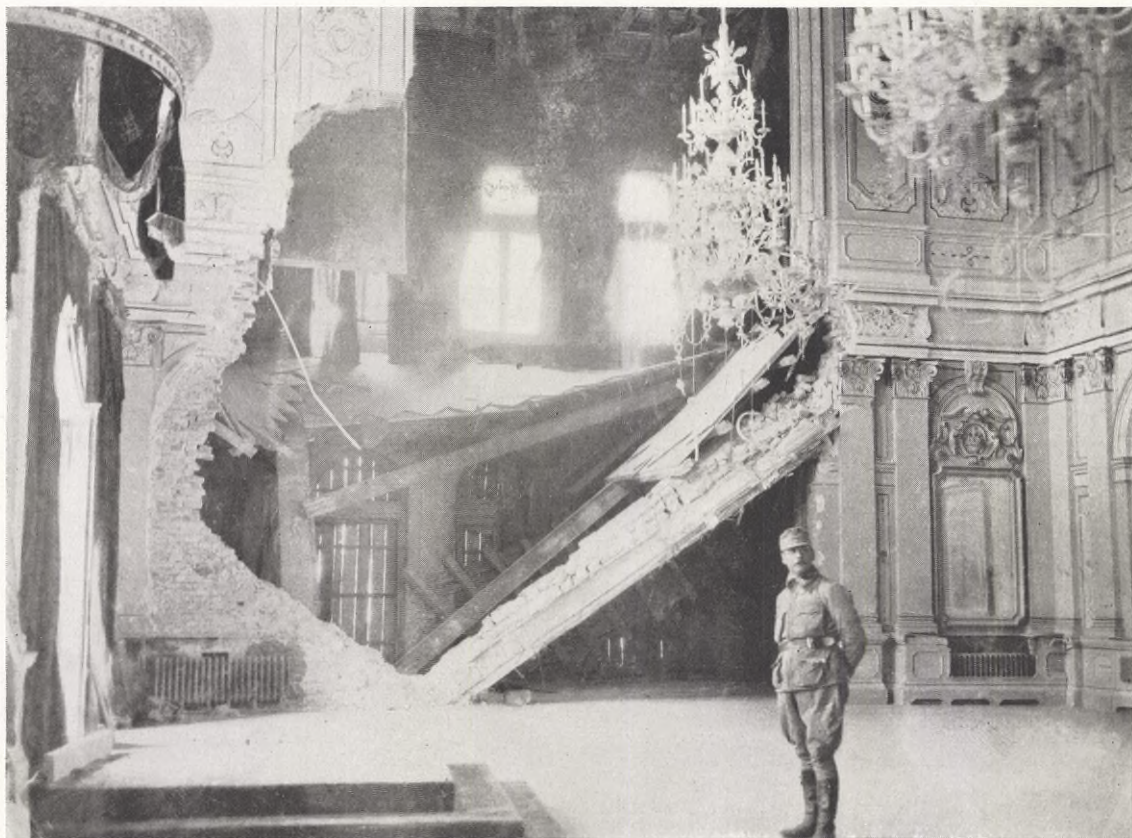
Med mera uppmärksamhet har man följt *det serbiska fälttåget*, hvilket med större skyndsamtighet än man väntat närmar sig afgörandet. Serbernas reträtt synes nu ha nått landets gräns. Deras arriärtrupper kastades den 21 tillbaka vid *Osavitza* i Ibardalen, och redan två dagar efteråt hade den här framryckande *österrikisk-ungerska* kolonnen bemäktigat sig *Mitrovitza*, den flyende serbiska regeringens sista anhalt på vägen västerut. Det förljudes, att kung Peter åtföljd af sina ministrar begifvit sig öfver gränsen för att på inbjudan af Montenegros kung etablera sin regering i *Cettinje*.

De tyska trupperna öster om

Forts. å sid. 151.

ITALIENSKT ARTILLERI PÅ BERGS-
HJEDERNA.

DEN KUNGLIGA
TRONSALEN I
SERBISKA KONA-
KEN I BELGRAD

*efter beskjutning från
det tunga tyska be-
lägringsartilleriet. På
hvilken sida sympati-
erna ligga och trots
afskyn för det furste-
mord hvarmed ser-
berna själfva gäfvu
signalen till världs-
kriget, kan man icke
förvägra serbiska fol-
ket en djup medkänsla
öfver det ohyggliga
öde som mänskligt att
döma synes det till-
mätt. Och till med-
känslan sällar sig be-
undran öfver den fo-
sterlandskärlek som
ensam har kunnat hit-
tills skänka det kraft
jämte den hjälp serber-
na trots sig kunna finna
utom egna gränser.*

DET MONTENEGRINSKA KUNGLIGA SLOTTET I CETTINJE. *De förbundna trupperna synas efter serbernas
bekämpande nu vända sig mot Montenegro, det lilla men stolta och kraftiga bergsfolket.*

Efter fotografen

EN BILD FRÅN STRIDERNA I CHAMPAGNE. Vy öfver den af tyskarne eröfrade staden Brüyères.

Kliche: Kom. A.-H. Benyt SJ/versparre, Stlm-Öbg.

Efter fotografen

SVÄRFRAMKOMLIGHETEN I SERBIEN. En automobil som fastnat i leran i närheten af byn Lapovo vid Kragujevac.

Kliche: Kom. A.-H. Benyt SJ/versparre, Stlm-Öbg.

H. 8 Da^s STOCKHOLMSFOTOGRAF.
GENERALDIREKTÖR LAGERHEIM
(Sverige) och EXC. FRIHERRE VON
SPIEGELFELD (Österrike).

HOFRÅDET VON FARKAS
(Ungern).

KÄRNE: Kem. A.-B. Emigt SU/versparre, Skim-Obe
PROFESSOR MEIER-GRAEFE
(Tyskland).

Röda-kors-konferensen, som blifvit uppskjuten några dagar på grund af de ryska sändebudens försenade ankomst, öppnades måndagen den 22 nov. i Riksdagshuset. Den består som bekant af representanter för Tyskland, Österrike, Ungern, Ryssland samt Sverige. Det förstnämnda landets

ombud äro prins Max af Baden, excellensen von Koerner, dr Springer, samt hrr Meier-Graefe och Petersen. Österrike representeras af frih. von Spiegelfeld och hr Epstein, Ungern af grefve Apponyi och hofrådet von Farkas, Ryssland af statsrådet Arbusow och hr Markosow samt Sve-

Forts. fr. sid. 143.

Mitrovitza stodo den 21 på båda sidor om Podejew och trängde härifrån in i Lobdalen. Den 24 föll den viktiga staden *Prishtina* i deras händer.

Af hela den serbiska armén fanns vid denna tidpunkt antagligen icke en enda stridande afdelning på gammalserbiskt område. Hufvudmassan af hären har trängts västerut mot den montenegriska gränsen, hvilken möjligen på sina ställen öfverskridits.

Den i *Macedonien* stående serbiska arméns öde är ännu ovisst. *Bulgarerna* voro redan vid vecans ingång herrar i *Babunapasset* och hotade härifrån *Monastir*. Situationen här är på grund af meddelandenas motsatta innehåll fortfarande oklar, men uppenbarligen är serbernas ställning mer kritisk än någonsin; det skall måhända inom de närmaste dagarne visa sig, huruvida slutet blir, att serberna måste retirera in i Grekland, och därmed den situationen blir verklighet, hvilken föranledt ententens så kraftiga nya påtryckningar i Athen.

Inga bestämda upplysningar föreligga om resultatet af *Kicheners* och *Cochins* förhandlingar med kung *Konstantin* och den grekiska regeringen, och meddelandena härom låta som vanligt rätt motsägande. Det ser dock ut som om ententen erhållit tillfredsställande garantier för att i hvarje fall icke de engelsk-franska trupperna i Vardardalen i händelse af ett återtag skola behöfva frukta för den grekiska arméns ingripande.

En uppgift, att England förklarar grekiska hamnar i blockad har dementerats af engelska utrikesministeriet.

Den *italienska* offensiven mot österrikarnes gränsställningar fullföljes envist af Cadorna. Af generalens rapporter framgår, att italienarne efter ett par dagars heta strider den 22 eröfrat några höjder nordost om Osluvia, samt att toppen af *Monte Calvaria* väster om Görz intagits. Beskjutningen af *Görz* har pågått energiskt, och ett engelskt telegram uppger att italienarne tagit staden.

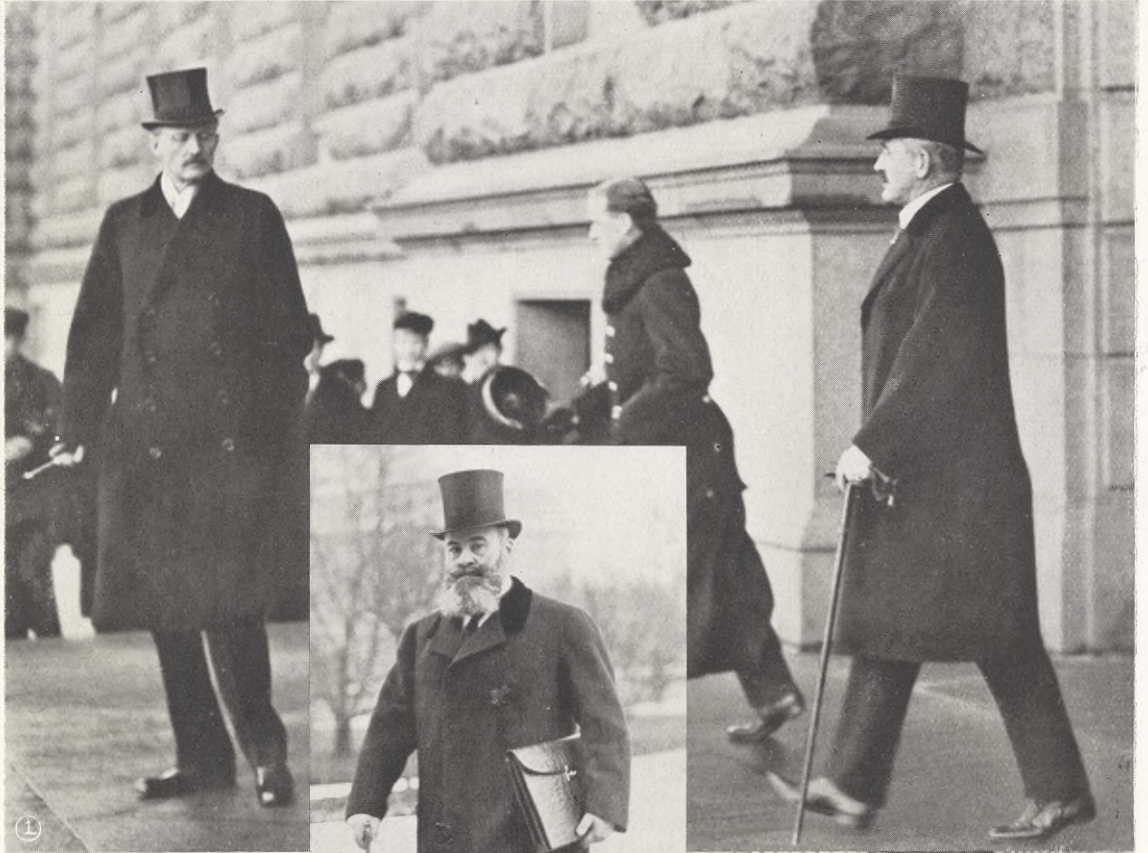
Från luftkriget är blott att anteckna några från privata håll härstammande uppgifter om ett par tyska luftskeppskatastrofer, hvarom dock inga officiella uppgifter föreligga.

Till illustr. å sid. 155.

Ett *opinionsmöte*, närmast afsedt att utgöra en protest mot förbudskravet i den svenska nykterhetsrörelsen, hade af för saken intresserade personer, representerande samtliga vårt lands politiska partier, utlysts att hållas den 21 nov. i Stockholm i cirkusbyggnaden på Djurgården. Mötet, hvilket var fulltaligt besökt, öppnades af byrådirektör Lindencrona, hvarefter föredrag höllos af polisdomare I. Berger och advokaten C. Romanus. I enlighet med ett framlagd förslag och i anslutning till de önskingar, som föranledt opinionsmötets utlysande, beslöto de närvarande att bilda en organisation, hvilken under namn af "Förbundet för medborgerlig frihet" skall hafva till uppgift att motarbeta förbudssträfvandena inom nykterhetsarbetet.

RÖDA-KORS-KONFERENSEN I STOCKHOLM.

II. 8 D^{ns} STOCKHOLMSFOTOGRAP.

rige af prins Car', konferensens beskyddare, generaldirektör Lagerheim, grossh. W. Dirding samt förste sekreteraren i utrikesdepartementet N. F. C. Wikstrand.

Vid öppnandet af konferensen samlades ombuden i Andra kammarens klubblokal, där prins Carl hälsade dem välkomna. Generaldirektör Lagerheim utsågs därpå att leda förhandlingarne, som omedelbart vidtogo, och sedan dagligen pågått.

1. PRINS CARL OCH PRINS MAX AF BADEN.

2. HERR MARKOSOW.
(Ryssland.)

3. GREFVE APPONYI.
(Ungern.)

4. Fr. p.: D:R SPRINGER, EXCELLENSÉN VON KOERNER, OCH HERR PETERSIN.
(Tyskland.)

1. 1004. Bengt Skjerveport

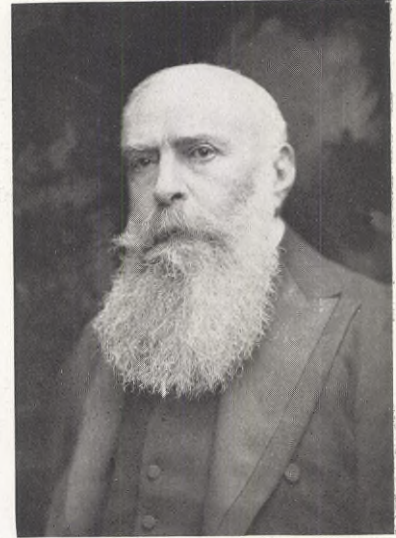
PORTRÄTT TILL VÄRLDSHÄNDELSENA Å BALKAN

Efter porträtt. *Åskådt Bengt Sjöberg*
KONUNG KONSTANTIN AF GREKLAND.

Bland de händelser, som stående i samband med världskriget utan att dock kunna hänföras till de direkta militära operationerna, under den senaste tiden tilldragit sig det största intresset är den af Englands krigsminister *lord Kitchener* företagna brådstörtade resa till Orienten och *Winston Churchills* utträde ur engelska regeringen. Rörande lord Kitcheners resa har från officiellt engelskt håll genom en af civilminister *Simon* i underhuset afgifven förklaring meddelats, att den vållats af en "mycket allvarlig, plötslig och t. o. m. oväntad underrättelse", hvars natur dock hemlighållits. Utöfver detta meddelande vet man endast, att lord Kitchener anländt till Athen samtidigt med det franska sändebudet *Denis Cochin* och att det gemensamma besöket afsett en den starkaste påtryckning i ententens intresse, af Grekland. Från Athen har lord K. sedan begifvit sig till Italien.

Winston Churchill har som förklaring till sitt tillbakaträdande framhållit, att han, då han icke fått sätta i det inom ministären bildade särskilda krigsrådet, ansett sitt arbete inom regeringen bragt till afslutning.

GREKISKE KONSELJPRESIDENTEN SKULUDIS.

Efter fotografier. *Åskådt Bengt Sjöberg*
ENGLANDS KRIGSMINISTER LORD KITCHENER som fört förhandlingarne i Athen och skall undersöka ententens ställning i Orienten.

Bilden t. h.: TURKISKE KEJSERLIGE PRINSEN ABDUL HALIM i Tyskland.

Nederst: FÖRRE ENGLISKE MINISTERN MR WINSTON CHURCHILL som efter sin afgång under uppseendeväckande kommentarier begifvit sig till sitt regemente vid fronten i Frankrike. Närmast å bilden ENGLISKE ÖFVERBEFÄLHAFVAREN DÅR, SIR JOHN FRENCH.

ETT STUDENTKOMPANI. NÅGOT OM 500-DAGARS-BEVÄRINGARNE.

efter fotografi.

Å. 1916: Berättelse om beväringarna.

Det har sina sidor att vara student i våra dagar. Staten kräver nämligen af dessa, som den ger ett högre mått af bildning än andra, att de vid fyllda 20 års ålder i femhundra dagar ställa sina krafter till försvarets tjänst.

Denna utomordentligt viktiga nyhet i den härordning, som från och med i år tillämpas, börjar rätt nu visa sina goda verkningar, ity att årets studentrekryter, som nu varit inne sedan sommaren, redan kunna i någon mån användas som biträdande utbildare af den nyinryckta stora massan af 1916 års rekryter.

Det har sålunda sin aktualitet att visa ett studentkompani efter fullgjord soldatutbildning. Nu — då deras årskamrater hemförlöfvats — börjar på allvar för dem den krävande underbefälsutbildning, som efter att redan delvis ha pågått jämsides med soldatutbildningen, nu till *en del* består i enskild utbildning af rekryter.

Enligt erfarenheterna från ett studentkompani — hvaraf en afbildning återgifves ovan — förlagdt till Västmanlands regemente i Västerås. är det rent förvånande, till hvilka resultat man redan kommit med de unga eleverna. Men så har det också arbetats af både befäl och trupp. Och det behöfs rätta mannen att sätta i spetsen för ett hundratal studenter för att dels gifva deras unga kroppar den stegvisa träning, som behöfs för de stora ansträngningarna, dels drifva dem till friskt mod i mödan, till energi och vilja att göra sitt bästa för att dana sig till de kommande befälsposterna. Det är nämligen furirs- och plutonchefsgården, som hägrar i bakgrunden af de 500 dagarna. Och enligt chefens för ifrågavarande studentkompani utsago, sträfvar enhvar med all makt att nå härför erforderlig kompetens.

Det arbetas ju numera intensivt på försvarets alla områden. Andan är sådan, att lite hvar förstår, att tiden kräver hvarje man på sin post.

Men det kan inte hjälpas, att svenska folket i allmänhet är lite trögt, och våra präktiga beväringssynglingar i all ära — men nog är det officerens tröttsamma erfarenhet att piggheten, snabb-

heten i uppfattning och i handling, ja, äfven energien och den goda viljan mången gång saknas, framför allt i början. Ett glädjande, och, jag skulle vilja tro *allmängiltigt* undantag, utgör dessa studenter, som nu öfver hela Sveriges rike utbildas sammanslagna två och två regementen tillsammans. Åtminstone där undertecknad har varit i tillfälle att se och taga del af utbildningen och dess resultat — nämligen i Västerås — har andan å kompaniet varit ungefär sådan som å ett officersvolontärskompani: hvarje man bjuder till, tecken till missnöje eller trötthet existera inte, krafterna spänns till det yttersta, och det är till slut ingen jämförelse i hvad som kan tas ut af en dylik trupp och af andra — inte därför att de äro kraftigare — snarare tvärtom från början — utan därför att den så kallade *nerven* finns där.

När dessa omkring 1500 studenter — jag räknar nu hela arméns årskontingent efter sina 500 dygn — gå ut i det borgerliga lifvet — har lika många eller nära på lika många underbefäl tillförts våra försvarskrafter och de ha förlorat i tid, långt mer än genomsnittsbevärigen; men de ha säkert vunnit i fysisk spänstighet och stadga; och det är undertecknads öfvertygelse, vunnen genom både personlig erfarenhet och direkt intervjuande, att det långa kasärnlifvet hvarken — som på sina håll nog förmodas — skall komma att förråa dem, eller ingifva dem några ogynnsamma känslor vis å vis armén i allmänhet och dess officerare i synnerhet. Ty, — hvad det förra beträffar — så kan en hvar genom ett besök i en kasärn göra sig öfvertygad om den renlighet, den mönstergilla ordning in i minsta detalj, som där råder, det kamratskap och den goda anda, som knyta de unga krigarne samman. Och deras förhållande till befälet är det bästa. De böja sig för den stränghet, den militära disciplin, som sträcker sig ända till deras minsta görande och låtande. Ty de känna med sig, att allt detta måste de själfva en gång fordra af sina underlydande, när de i tidens fullbordan blifvit, hvad de äro afsedda till: *trufförare*. T. H.

FRU HILMA NYSTRÖM
öfversköterska vid "Hospitalet Militaire Des Rivageois" i Liège.
Text å sid. 158.

REDAKTÖR OLOF ALSTRÖM, SUNDSVÄLL.
"Flaggmärkets" initiativtagare.
Text å sid. 158.

DEN NYA SAMMANSLUTNINGEN I NYKTERHETSFRÅGAN. Polisdomaren I. Berger från Göteborg håller inledningsföredraget vid det stora mötet å Cirkus i Stockholm den 21 november. — H. 8. D:s Stockholmsfotograf. — Text å sid. 151.

Genom våld nedbrunna natten till den 24 nov. tre till villalägenheten Marieberg i Nacka vid Stockholm hörande boningshus. På grund af den vid tillfället rådande starka

stormen spred sig elden med så våldsamt hastighet, att de i villorna boende endast med yttersta nöd lyckades rädda sig.

Foto. Lindeblad, Sthlm.

FRÅN ELDSVÅDAN I NACKA VID STOCKHOLM.

Kische: Kem. A.-B. Bengt Sjöfversparre, Sthlm—Odg.

ERNST DIDING.

ELLEN IDSTRÖM.

ARTUR MÖLLER.

(Text till samtliga porträtt å sid. 158)

Inr 7-9 återgävo vi porträtt af *Albert Engström, Hjalmar Söderberg, Bo Bergman, Gustaf Ullman, Mari Mihi, Hjalmar Bergman, Anders Osterling, Daniel Fallström, Fredrik Vetterlund Signe Lagerlöw, Marika Stjernstedt, Beatrice Zade, Martin Koch, Ludvig Nordström* och *K. G. Ossianilsson*. Många flera följa.

Hvar 8 Dags novell-pristäflan för amatörförfattare.

Under det de flästa af vårt lands såväl mindre som större tidningar hufvudsakligen, ofta uteslutande, tillfört sin skönlitterära afdelning **utländska alster i öfversättning** har vår tidning förbehållit denna sin afdelning åt **svenska författares originalarbeten**. Det har därvid varit oss angeläget att i vår läsekrets intresse tillförsäkra oss medarbetarskap i första hand af våra erkända främsta författare, en sträfvän, som, efter hvad våra läsare kunnat konstatera, kröntes med den största framgång. (Vi hänvisa till det omfattande porträttgalleri öfver våra medarbetare, hvilket sedan några nummer tillbaka är under införande i vår tidning.) Men därutöfver hafva vi äfven önskat att jämna vägen för de unga författareförmågor, som, ehuru ägande påtagliga förutsättningar att lyckas på den inslagna banan, dock ännu icke nått fram till det fulla erkännandet. Vi hafva i detta syfte, likväl alltid upprätthållande de stora kraf vi ställa på inlytande bidrag, beredt plats på vår skönlitterära afdelning äfven för alster, som icke varit signerade med hvad man kallar "kända namn". Som ett ytterligare led i denna vår verksamhet är att räkna **den stora novellpristäfling för amatörförfattare** vi i anslutning till tidigare gjorda uttälster härmed gå att utlysa.

Lika olämplig — och enligt vårt förmenande icke så litet ogrannlaga — som utlysandet af en litterär pristäfling är mellan redan erkända författare, hvilkas arbeten måste anses stå höjda öfver ett sådant bedömande, och hvilka icke äro i behof af vare sig den ekonomiska uppmuntran eller det sporrande element, som inneslutas i en pristäfling, lika mycket på sin plats är en sådan, när det gäller yngre ännu under utveckling varande författareförmågor. Dessa kunna här få tillfälle att under rättvisa styrkeförhållanden i täflan med hvarandra gifva det bästa af sin förmåga och samtidigt kring sina namn och

sin alstring samla den litterärt intresserade allmänhetens förväntansfulla uppmärksamhet ur hvilken sedan måhända den slutliga och afgörande framgången skall utlösa sig.

Vid fastställandet af formerna för vår novellpristäfling hafva vi för att finna en gräns uppåt för deltagandet däri ansett det lämpligast stipulera, att täflingen skall stå öppen för alla svenska författare, **som icke äro medlemmar af Sveriges författareförening**. I öfrigt gälla här nedan anförda regler.

För täflingen afsedda noveller skola vara svenska original och få ej hafva varit offentliggjorda förut eller erbjudna till annan tidning. Försäkran härom skall åtfölja hvarje täflande novell.

Längden bör vara omkring fem H. S. D:s spalter. Täflingsnovellerna skola vara **oss tillhanda senast den 15 januari 1916**.

För de tio enligt redaktionens åsikt bästa och för H. S. D. lämpligaste novellerna utfästas.

1,200 kr. i pris

däraf	1:sta priset	Kr. 200
	2:dra „	150
	3:dje „	100
	4-7 prisen à	75 „ 300
	8-16 „ „ „	50 „ 450

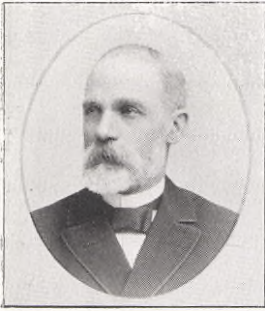
Kr. 1,200

Obs. Ingen ytterligare uppdelning af priserna.

Prisbedömningen skall vara slutförd under januari månad och resultatet offentliggöras i H. S. D. nr 19 dateradt den 6 februari.

Icke prisbelönade noveller, hvilka redaktionen anser förtjänta af att irföras, honoreras efter H. S. D:s allmänt godtagna beräkning.

• Data å nästa sida.

L. J. JANSSON.
Hemmansegare. — Djursåtra.
75 år 2 Dec.*

C. G. O. IHRMAN.
Rådman — Falun.
65 år 1 Dec.*

O. W. BERGMAN.
Öfverste. — Stockholm.
55 år 5 Dec.*

O. BÄRNHEIM.
Major. — Stockholm.
50 år 4 Dec.*

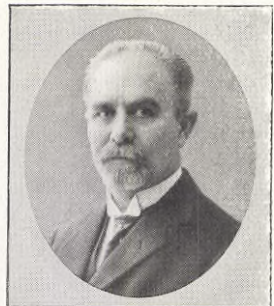
A. O. SÖDERSTRÖM.
Regementspastor. — Motala.
70 år 3 Dec.*

A. M. NILMAN.
Kyrkoherde. — Örgryte.
60 år 1 Dec.*

C. O. A. LEHMAN.
Landssekreterare. — Gefle.
50 år 24 Nov.*

J. E. W. SJÖHOLM.
Redaktör. — Stockholm.
50 år 22 Nov.*

G. O. F. WESTLING.
Lektor. — Västervik.
65 år 1 Dec.*

G. G. NORDENSVAN.
Skriftställare. — Stockholm.
60 år 3 Dec.*

A. RYDFORS.
Lektor. — Stockholm.
55 år 7 Dec.*

O. H. CARLGREN.
Professor — Lund.
50 år 1 dec.*

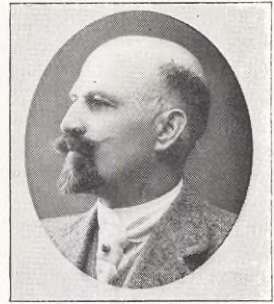
R. A C APPÉ.
Disponent. — Bromöla.
50 år 26 Nov.*

C. A. OLSSON.
Kronolänsman. — Kiruna.
50 år 30 Nov.*

A. O:SON SJÖHOLM.
Apotekare. — Ed.
50 år 30 Nov.*

L. E. T. DAHLBLOM.
Bergmästare. — Falun.
50 år 2 Dec.*

LARS JOHAN JANSSON. Eger, egend. Djursåtra Fridhem i Skarab. län. Har varit nämndeman, skiftesgodeman, ordf. i kommunalstyr. under en lång följd af år. V. ordf. i skolråd samt landstingsman. Led. af Riksd. A. K. 94—14 o. intog derunderen synnerligen framskjutna ställning; var led. af flera sersk. utsk. samt af lag- o. konstit. utsk. äfvensom led. af flera k. kommittéer, deribl. folkundervisn. komm.

GUSTAF IHRMAN. Stud.-ex. 71, hofr.-ex. 75, v. hfd 78, aud. v. Dalreg. 80—13, rådmän i Falun sedan 92. Stadsfullm. 85—91, led. af lasaretsdir. 91—02, ordf. i fattigv. styr. 94—03, led. o. v. ordf. i Riksbankens afd.-kontor sedan 97, led. af styr. i Lima o. Transtrands skogsmedelsfond sedan 12; ordf. i p.-s.-nmd 14, i byggn.-nmd 92—02.

WILLIAM BERGMAN. U.-löjtn. v. Göta art.-reg. 81, kapt. 95, maj. v. Posti.-art. reg. 04, dess öfverste o. chef sedan 11. Chef f. art.- o. ing.-högsk. 04—11. Styr.-led. i fören. f. Stockh. fasta försvar sedan 07 o. Stockh. landstomsbefälsfören. sedan 09; framst. vapentekn. uppfinnare, bl. a. till excenterskrumekanism f. kanoner, repetergevär, kulspruta. Lärarboksför. i art.-teknik. Led. af Krigsverk.-akad.

OLOF BÄRNHEIM. Utex. fr. Tekn. högsk. 89, löjtn. i V. o. V. byggn.-kåren 03, major 13; ingenjör v. Stat. o. ensk. jernv. 90—95, trafikch. v. Mell. Blekinge jernv. 97—02, verkst. dir. o. chef i Nora—Karlskoga o. Nora—Bergslag. jernv. a.-b. 03—14, verkst. dir. i Sv. jernvägsfören sedan sistn. år. Styr.-led. i Sv. jernv. fören 10—14 i Sv. jernv. arbetsgiv. fören. 07—14 o. af jernv. taxekomm. sedan 12; led. af stadsfullm. byggn. o. hamnstyr. i Ronneby 1900—02, ordf. i stadsfullm. i Nora 12—13, o. f. drätselkomm. 11; landstingsman i Örebro län 10—14. På sin tid uppj. förslag t. o. öfvering. v. ombyggn. af Ronneby hamn samt af Nora—Karlskoga jernv.

OSKAR SÖDERSTRÖM. Stud.-ex. 69, prestv. 73, reg.-past. v. F. lifgren. reg. 90, kommin. i Motala sedan 98. Landstingsman 92—97, led. af Motala stadsfullm. sedan 03.

MAGNUS NILMAN. Stud.-ex. 75, prestex. 82, prestv. s. å., kyrkoherde i Örgryte, Göteborg, sedan 1900. På sin tid ordf. i komm. st.-o. nmd. Ordf. i Örgryte sockenbibliotek, ordf. i styr. f. J. F. Dicksons stiftelse sedan 08.

OSCAR LEHMAN. Stud.-ex. 83, hofr.-ex. 87, ex. länsnot. i Gefle. län 89, landssekr. der sedan 10. Sekr. h. drätselkamm. i Gefle o. stadens omb.-man 90—10; inspektör f. sparbankerna i länet 03—15, allm. ombud i Gefle hand.-bank samt i länets hypoteksfören.

Till portr. å sid. 154.

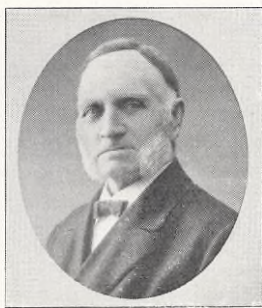
Flaggmärket. Enligt en i dagarna utsänd redovisning öfver fjorårets flaggmärkesrörelse ha inom landet försålts silfver- och enkla märken med en nettovinst af i rundt tal 62,000 kr., hvilken summa användts till understöd åt personer, som blifvit nödlidande genom krisen. Den största nettovinsten hade Göteborg med 13,300 kr. och därefter följde Sundsvall med närmare 4,000 kr.

Centralkomitéen i Sundsvall har beslutat att den 11 och 12 december anordna en försäljning öfver hela landet af flaggmärket, då med ett något förändradt utseende. Komite-rade ha äfven gått i författning om utsändandet af konstnärliga jul- och nyvårskort, hvaraf behållningen äfven skulle användas till lindrande af nöden i de fattigaste hemmen.

Initiativtagare till flaggmärket är redaktör *Olof Alström* i Sundsvall, hvilken genom sitt goda uppsat och energiska arbete för denna sak är värd ett varmt erkännande.

Fru Helena Nyström från Stockholm, och gift med civilingenjören John G. Nyström, ställde sig vid krigsutbrottet frivilligt i Röda Korsets i Liège tjänst och har sedan dess tjänstejort som öfversköterska vid "Hospitäl Militaire Des Rivageois" derstädes.

Civilingenjören John G. Nyström, är sedan flere år verksam vid "Cockerills" Kvarnverksstäder i Seraing vid Liège. Enligt i dagarna erhållna underättelser har emellertid kanont lverknigen vid dessa verkstäder var t.

P. WAHLMAN †.
Fabrikör. — Gefle.
F. 40 † 15 Nov.*

WILHELM SJÖHOLM. Afg. fr. Kristinehamns miss.-sk. 88, fr. miss.-inst. i England 89, reste t. Kongo s. å. Kallades som dr. E. J. Ekman eftertr. t. sekr. i Sv. missionsförb. 04 o. till redaktör f. dess öf. organ. Styr.-led. i Sv. Morgonbladet, v. ordf. sedan 08; v. ordf. i styr. f. Tryck.-a.-b. Fern sedan innev. Sekreterare i Allm. sv. missionskonf. arbetskommitté.

FREDRIK WESTLING. Stud.-ex. 70, fil. dr. 80, teol. dr. 97; lektor i Sundsvall s. å., i Linköping 84, i Västervik 04; rektor i Sundsvall 84—97, i Nyköping 97—02, i Västervik 02—07. På sin tid stadsfullm. i Nyköping o. Västervik. Tf. läroverksråd vissa tider under 07—13 o. 15; statsrevisor 92 o. 95.

GEORG NORDENSVAN. Stud.-ex. 74, v. Konst. akad. 79—82, konst.-, litt.- o. teaterann. i Aftonbladet i Stockholm 88—1900, med. arb. i Dagens nyheter 1900—12, samt sedan sistn. år i Stockholms Dagblad. Vitter förf., konst.- o. teaterhistoriker.

ARON RYDFORS. Stud.-ex. 82, fil. dr. 90, adj. v. Nya elem. skolan i Stockholm 99, lektor i modernsm. o. hist. m. geogr. v. Normalms h. latulärover der sedan 01. Inspekt. i Stockholms arbetarfören. föreläsning. kursur 07. Led. af red. f. Pedagog tidskr. sedan 03.

OSKAR CARLGRÉN. Stud.-ex. 84, fil. dr. 95, docent v. Stockholms högsk. 94, prosektor v. högsk. zootom. inst. 04—12; sedan sistn. år professor v. Lunds univ. Led. af Vet.-akad. o. Fysiograf. sällsk. i Lund.

ROBERT APPÉ. F. i Tyskland inflyttade t. Sverige 01 som driftsledare o. 07 disponent v. a.-b. lfv chamotte o. kaolinverk o. v. lfv cementfabr. a.-b.; svensk medb. 08. Har varit led. af kyrko- o. skolråd, komm.-nmd m. m.

CARL OLSSON. Anst. v. Stockholms polisår 86—1900, sistn. år kr.-länsman i Kiruna. Ordf. i bev.-beredn. 1900—07, sedan sistn. år ordf. i tax.-nmd samt en följd af år ordf. i fattigv.-styr. Ombudsman i Norrbankens kontor samt i Kiruna, Gellivare o. Malmbergens hypoteksför-eningar.

ANDERS SJÖHOLM. Apot.-ex. 89, förest. f. apot. i Gamleby 92, i Högsäter 93, i Mellerud 02, samt i Ed 08; sedan 14 innev. af sistn. apotek. Kommunalst. ordf. 06, på sin tid ordf. i Melleruds köp.-komm. m. m.

PETRUS WAHLMAN †. Startade snickerifabr. i Gefle 76 hvilken öfverg. t. aktiebolag 92.

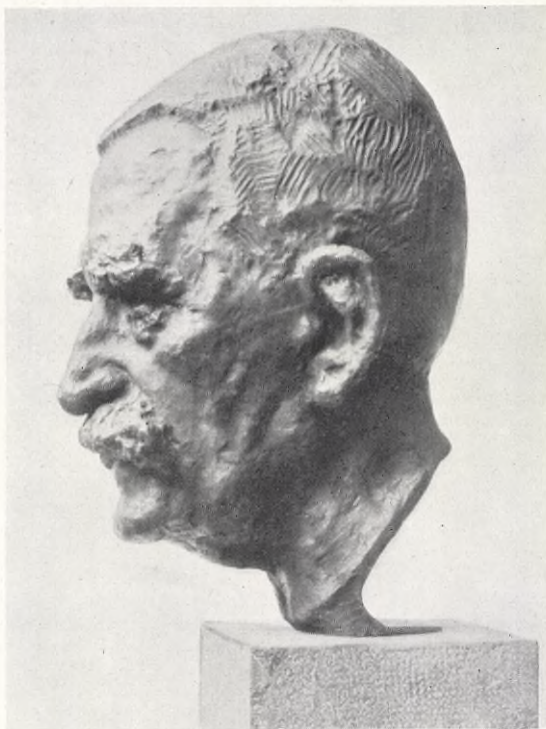
nedlagd sedan krigsutbrottet på grund af arbetarnes vägran att arbeta för tysk räkning.

Till portr. å sid. 156.

ERNST DIDRING. Novellist — Dramatisk författare. — Bland hans förträffliga berättelsesamlingar erinra vi om "Bruddansen", "Kronans kaka" och "Vilsna vandrare". — Har som dramat. författare skapat sig ett namn ej endast i hemlandet men äfven i utlandet efter upprepade framgångar å ett flertal utländska, betydande scener. — "Högt spel", "Valuta", "Örnarne", "En modej" äro några af de mest kända af Ernst Didrings dramatiska arbeten.

ELLEN IDSTRÖM. Novellist — romanförfattarinna. — Romanerna: "Tvilling-sysstrarne", "Vinddrifven", "Melle Blanche" och novellsamlingen "Kvinnor" jemte ett stort antal smärre berättelser äro resultatet hittills af en af kritiken och den bildade allmänheten högt skattad vitter verksamhet. — Äfven H. 8. D. har då och då bringat en novell till framför med hennes intressanta berättarkonst och välvärdade penna.

ARTUR MÖLLER. Novellist. — Har utgivit ett flertal novellsamlingar — och i dagarna en ny — alla i hög grad uppmärksammade såväl för innehåll som stil. — Artur Möller, utomordentligt stilist och språkbehandlare, är en författarebegåfning för sig, ganska enarad inom svensk skönlitteratur; franskbesläktad esprit är kanske det som främst framstår ur hvad han skriver.

PORTRÄTTBYST ÖFVER PROFESSOR A. O. WINROTH († 1914), MODELLERAD AF FRU G. FAHLCRANTZ. Utställd i Herman Bergmans Konsigjuteri A.-B:s skulpturhall.

DÖDSRUNAN.

FÖR HVAR 8 DAG AF ARTUR MÖLLER.

kriitställaren Herbert Svalling hade nått Salomos ståndpunkt. Han var mått af lefvande. Hans känslolif hade börjat sin förkalkning liksom hans ådror. Hans ungdomsvänner lågo redan under jorden, och några nya förtroliga själsförbund kunde han inte längre knyta.

Kom han i säng en gång en natt efter klockan tre, var han förstörd hela påföljande dag — han som varit van att, enligt Salomos anvisning, förlusta sig med vin och kvinnor dygnet rundt utan att veta hvad kopparslagare vill säga.

Nej, han hade nått "höjden af sin lefnads kvarter" — ett tiotal år för tidigt visserligen — och nu bar det utför. Med Goethe kunde han säga — och det gjorde han också, när han ibland sent på kvällen ännu badade sig i vemodets vållust:

Sie hören nicht die folgende Gesänge
die Seelen, denen ich die ersten sang.

Ja, den tiden, då man ännu hade så mycket på hjärtat och brann af iver att få säga det. Nu var det sagt, det var just ingenting att tillägga, äfven om det funnits folk som velat höra på. Det var onödigt att recensenterna sade honom att han upprepade sig.

Nej, han hade inte längre någonting otalt med lifvet.

Nå, hvarför tog han det inte af sig? undrar den logiske läsaren. Hade han en familj att försörja? En gammal mor? En hög liförsäkring? Religiösa betänkligheter?

Intet af allt detta.

Och dock i motsats till sina tusen vederlikar, ägde Herbert Svalling ett verkligt skäl att lefva vidare: han ville läsa sin dödsruna.

Den passion som sist utslöcknar i en mänskösja är väl i regel fåfängan. Svalling var i besittning af den lidelsefulla fåfänga, som, då den uppträder hos härifrare, skaldar eller polarforskare, adlas till ärelystnad.

Han önskade veta eftervärdens domslut öfver sitt verk. Han ville inte dö i okunnighet om hvad och huru långt det skulle stå om honom i tidningarna morgonen efter hans död.

Men hur skulle detta lyckas honom, om han ljöt ett plötslig död! Och ett själfmord på ett par tre dagar, så att tidningarna under tiden hunno få sina runor färdiga, var knappt heller utförbart. Låt vara, att det kanske inte var tekniskt omöjligt och obehaget i alla fall öfvergående, så var risken att man skulle afbryta honom allt för stor.

Herbert Svalling hade börjat sin bana som journalist, och han hade fått skriva åtskilliga dödsrunor öfver lefvande personer. För riktigt stora män, som nått en hög ålder, skulle alltid dödsrunan finnas i beredskap på redaktionen. Men han hade inte nått den åldern, troligen ej heller den storleken. Hans dödsruna skulle det inte ges order om att skriva, förrän man af läkaren inhämtat att sjukdomen tagit en "allvarlig" vändning. Problemet hörde verkligen inte till de mest lättlösta.

*

En stjärnklar och lite frostig senhöstkveäll råkade skriftställaren Herbert Svalling, som stod ensam på Djurgårdsfärjans akterdäck, att falla öfver bord. Några dagar förut hade förläggaren motagit manuskriptet till hans sista roman.

Färjan hade just lagt ut och knappt hunnit ett hundratal meter från land, så att för Svalling erbjöd det ingen vidare svårighet att simma tillbaka till Allmänna Gränd. Därifrån gjorde han en liten afstickare till Lilla Hasselbackens veranda, men han väckte ett visst uppseende bland de fåtaliga gästerna där. En stor pöl bildade sig snart kring hans stol, och han blef vägrad servering tills han ifört sig en annan kostym.

Ute på slätten lyckades det honom att få tag på en öppen bil. När han åkte förbi Dramaten och Riche, ingaf föreställningen om en het rom-toddy honom en stark lockelse, ty nu frös han verkligen rätt ordentligt. Men han öfvervann frestelsen och åkte direkt hem, där han inte gjorde sig någon brådskas med att gå till sängs.

Tre dagar senare hade han sin lunginflammation. Nu var det bara en sak som oroade honom: att febern skulle bli så stark, att han inte skulle klart fatta sina dödsrunor.

Men trots det temperaturen steg och steg, förblef Svallings starka och tränade hjärna tämligen klar. Han läste utan svårighet tidningarna, där telegrambyråns notis om hans ledsamma missöde och däraf förorsakade sjukdom allmänt aftrycktes, utan kommentarer.

Febern steg till 39.5. Doktorn förklarade visserligen, att det inte var någon fara för lifvet, men till tidningarna måtte han ha lämnat något mindre sangviniska uppgifter.

Ty en morgon erhöill han i ett väl försegladt konvolut korrekturafdrag på den första dödsrunan. Det var från den tidning där han själf en gång i sin ungdom skrifvit dödsrunor.

Det var en artikel på öfver hundra rader. Och hvilka rader! Svalling hade fått många ganska vackra recensioner i sina dagar, men aldrig en sådan. Han satte sig upp i sängen och såg sig med stolthet i trymån midt emot. Det var ju en af landets största diktare som gått bort med honom. Hans namn skulle nämnas vid sidan af en Almqvists, en Strindbergs, en Geijerstams!

Den runan var sannerligen ärligt värd de lumpna femtio det kostat honom att öfvertala sättaren att för en gångs skull suspendera tryckerisekretessen! Han kände sig betydligt mera upplifvad än om han fått ett glas af den halfljumma champagne som skulle ersätta både mat och dryck. Han märkte med ens att han fått aptit, och sökte förgäves förmå sköterskan att skaffa honom en chateaubriand.

Det var de tre största tidningarnas nekrologer han på nyss antydtt sätt försäkrat sig om, innan han råkade ut för det där missödet på djurgårdsfärjan. Under loppet af följande dag kommo de båda andra. Den ene var signerad af en gammal vederdeloman, och han tänkte: nu skall man få se hur han biter i ens lik. Åsnan sparkar det döda lejonet.

Men hvad var det han läste. "En oersättlig förlust för vår litteratur. Af Svallings fruktbara geni, som ännu knappast nått kulmen af skaparkraft, hade vi säkerligen ännu haft oändligt mycket att vänta..."

Herbert Svalling blef så rörd att han förmådde sjuksystemen att hämta hans reservoarpenne för att skriva till den forne motståndaren.

Om Svalling blifvit öfverraskad vid läsningen af dödsrunan, blef kritikern det inte mindre vid mottagandet af den framlidnes tack! Det hade aldrig hänt honom förut. Men runan blef inte tryckt.

På tillskyndan af kejsar Wilhelm har det gamla universitetet i Warschau, som i och med krigshändelserna stängdes, åter blifvit öppnadt för landets bildningsökande ungdom. På sin tid mottogs underrättelsen härom med stor glädje, hvaråt gafs förnyade uttryck vid den högtidliga invigning, som den 15 nov. förättades af Polens tyske generalguvernör von Beseler.

Kliché: ZENGE OLSJEWICZ
 Efter fotografier.
 UNIVERSITETSBYGGNADEN I WARSCHAU
 och en ögonblicksbild tagen å öppningsdagen den 15 november hvarå man ser polska studenter och ci-
 vila samt tysk militär.

INNEHÅLL:

Intendenten Hans Emil Larsson (biografi och helsäesporträtt). — Röda-kors-konferensen i Stockholm. — Bilder till dagskrönikan. — Världskriget. — Veckans porträttgalleri. — "Dödsrunan". Ber. af Artur Møller.

Nedersta bilden:

TYSKA POTATISFÖRRÅD BAKOM FRON-
 TEN, insamlade af solda-
 terna på fritid till skydd
 mot frost.

I hvilken mån det kan tillskriivas hans minnestecknare att krisen i Svallings sjukdom tog ett oväntadt förlopp, torde vara säkrast att lämna osagdt. Äfven bland vetenskapsmännen finnas ju flera, som anse att en stark vilja att lefva i vissa fall kan afgöra utgången. Visst är att hela Svallings natur uppreste sig på det mest energiska sätt mot tanken att en sådan man skulle ryckas bort i förtid...

Men man får inte förtänka kritiken, att han greps af en viss förtrytelse den morgonen han i tidningen mötte en notis om, att skriftställaren Herbert Svalling lämnat sjuklägret och snart väntades vara fullt återställd. Han hade lagt ned rätt mycket arbete på sin dödsruna, och nu var det ovisst, om han ens skulle utfå honoraret.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angifvande af källan förbjudes vid laga påföljd.
 För Berättelser och Historietter gäller ovilkorligt förbud.